

ACATISTUL BUNEIVESTIRI

A Preasfintei Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria

Preotul dă obișnuita binecuvântare, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeul nostru totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție.

Împărate ceresc, Mângâietorule, Duhul adevărului, Care pretutindenea ești și toate le plinești; Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluieşte-ne pe noi (de trei ori).

Slavă Tatălui şi Fiului şi Sfântului Duh.

Şi acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluieşte-ne pe noi. Doamne, curăţeşte păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează şi vindecă neputinţele noastre, pentru numele Tău.

Doamne, miluieşte (de 3 ori). Slavă..., Şi acum...

Tatăl nostru, Care eşti în ceruri, sfinţească-se numele Tău, vie împărăţia Ta, facă-se voia Ta, precum în cer aşa şi pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, şi ne iartă nouă greşelile noastre, precum şi noi iertăm greşiţilor noştri. Şi nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăveşte de cel rău.

Că a Ta este împărăţia, puterea şi slava, a Tatălui şi a Fiului şi a Sfântului Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Apoi Troparele, glasul al 6-lea:

Miluieşte-ne pe noi, Doamne, miluieşte-ne pe noi, că, nepricepându-ne de nici un răspuns, această rugăciune aducem Ţie, ca unui Stăpân, noi, păcătoşii robii Tăi, miluieşte-ne pe noi.

Slavă...,

Doamne, miluieşte-ne pe noi, că întru Tine am nădăjduit; nu Te mânia pe noi foarte, nici pomeni fărădelegile noastre, ci caută şi acum ca un milostiv şi ne izbăveşte pe noi de vrăjmaşii noştri, că Tu eşti Dumnezeul nostru, şi noi suntem poporul Tău; toţi lucrul mâinilor Tale şi numele Tău chemăm.

Şi acum..., a Născătoarei de Dumnezeu:

Uşa milostivirii deschide-o nouă, binecuvântată Născătoare de Dumnezeu, ca să nu pierim cei ce nădăjduim întru tine, ci să ne mântuim prin tine din nevoi, căci tu eşti mântuirea neamului creştinesc.

Apoi:

Cred întru unul Dumnezeu, Tatăl atotţiitorul, Făcătorul cerului şi al pământului, al tuturor celor văzute şi nevăzute.

Şi întru unul Domn Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Unul-Născut, Care din Tatăl S-a născut mai înainte de toţi vecii; lumină din lumină, Dumnezeu adevărat din Dumnezeu adevărat, născut, iar nu făcut, Cel de o fiinţă cu Tatăl, prin Care toate s-au făcut;

Care, pentru noi oamenii şi pentru a noastră mântuire, S-a pogorât din ceruri şi S-a întrupat de la Duhul Sfânt şi din Fecioara Maria şi S-a făcut om;

Şi S-a răstignit pentru noi în zilele lui Ponţiu Pilat şi a pătimit şi S-a îngropat;

Şi a înviat a treia zi, după Scripturi;

Şi S-a înălţat la ceruri şi şade de-a dreapta Tatălui;

Şi iarăşi va să vină cu slavă să judece viii şi morţii, a Cărui împărăţie nu va avea sfârşit.

Şi întru Duhul Sfânt, Domnul de viaţă Făcătorul, Care din Tatăl purcede, Cel ce împreună cu Tatăl şi cu Fiul este închinat şi slăvit, Care a grăit prin prooroci.

Întru una, sfântă, sobornicească şi apostolească Biserică.

Mărturisesc un Botez spre iertarea păcatelor.

Aştept învierea morţilor.

Şi viaţa veacului ce va să fie. Amin.

La **Doamne, strigat-am...,** se cântă stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobie: **Toată nădejdea...**

Sfatul cel mai înainte de veci descoperindu-l ţie, Fecioară, Gavriil a stat înaintea ta, închinându-se ţie şi zicând: Bucură-te, pământul cel nesemănat; bucură-te, rugul cel nears; bucură-te, adâncul cel ce cu anevoie poate fi văzut; bucură-te, podul care ne treci pe noi la ceruri şi scara cea înaltă pe care a văzut-o Iacob; bucură-te, năstrapă dumnezeiască cu mană; bucură-te, dezlegarea blestemului; bucură-te, chemarea lui Adam, Domnul este cu tine.

Te arăţi mie ca un om, zis-a curata Fecioară către arhistrateg, şi cum veşteşti graiuri mai presus de om? Zis-ai că Dumnezeu va fi cu mine şi Se va sălăşlui în pântecele meu? Şi cum voi fi sălaş desfătat, spune-mi, şi loc sfinţirii Celui ce este mai presus de heruvimi? Nu mă înşela pe mine cu înşelăciune, că n-am cunoscut dulceaţa nunţii, sunt neîmpreunată, de nuntă nu m-am împărtăşit, deci prunc cum voi naşte?

Dumnezeu unde voieşte se biruieşte rânduiala firii, zis-a cel fără de trup, şi se lucrează cele ce sunt mai presus de om. Crede cuvintelor mele celor adevărate, ceea ce eşti cu totul sfântă şi fără de prihană. Iar ea a strigat: Fie mie acum după cuvântul tău şi voi naşte pe Cel fără de trup, Care va lua din mine trup, pentru ca să ridice, cu împreunarea, ca un puternic, pe om la cinstea cea dintâi.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Taina cea din veac se descoperă astăzi şi Fiul lui Dumnezeu fiu al omului se face, ca, luând ce este mai rău, să-mi

dea mie ce este mai bun. Amăgitu-s-a de demult Adam şi, poftind să fie Dumnezeu, nu a fost; iar Dumnezeu Se face om, ca să facă pe Adam Dumnezeu. Să se veselească făptura şi să salte firea, că arhanghelul stă cu frică înaintea Fecioarei şi-i aduce bucurie în locul întristării. Cel ce Te-ai făcut om pentru milostivirea milei, Dumnezeul nostru, slavă Ţie.

La Stihoavnă se cântă stihirile acestea, glasul I:

Podobie: Ceea ce eşti bucuria...

Din crugurile cereşti zburând Gavriil în Nazaret, a stat înaintea Fecioarei Maria, zicând către dânsa: Bucură-te, că ai să zămisleşti Fiu pe Cel mai de demult decât Adam, pe Făcătorul veacurilor şi Izbăvitorul celor ce-ţi cântă ţie: bucură-te, curată.

Stih: Ascultă, fiică, şi vezi, şi pleacă urechea ta şi uită poporul tău şi casa părintelui tău.

Gavriil, aducând veste bună din cer Fecioarei, a zis: Bucură-te, că ai să zămisleşti în pântecele tău pe Cel ce va încăpea în tine, dar în toate este neîncăput; şi ai să te arăţi Născătoare Celui ce a răsărit din Tatăl, mai înainte de luceafăr.

Stih: Feţei tale se vor ruga mai-marii poporului.

Cuvântul Cel ce este împreună veşnic cu Tatăl Cel fără de început, nedespărţindu-Se de Cel de sus, acum a venit la cei de jos, pentru preamarea Sa milostivire, făcându-I-se milă de alunecarea noastră şi, luând sărăcia lui Adam, S-a închipuit în cel străin.

Stih: Tot pământul să se închine Ţie şi să cânte Ţie.

Cuvântul cel mai presus de fiinţă, Care este din Tatăl din veci, şi din Maică sub vremi, arătându-Se lumii, chipul robu-

lui primeşte şi Se face trup, neosebindu-Se de Dumnezeire, şi zideşte pe Adam în pântecele aceleia, care L-a zămislit pe Dânsul fără de sămânţă.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 2-lea:

Astăzi binevesteşte Gavriil celei pline de har: Bucură-te, Maică, ceea ce eşti fecioară şi nu ştii de nuntă. Nu te mira de chipul meu cel străin, nici nu te spăimânta, că arhanghel sunt. Şarpele a înşelat pe Eva, oarecând, iar eu acum binevestesc ţie bucurie: Vei rămâne fecioară, dar vei naşte pe Domnul, Preacurată.

Apoi: Doamne, miluieşte (de 12 ori). Slavă..., Şi acum..., Veniţi să ne închinăm... (de 3 ori) şi

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru credincioşia Ta; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrăjmaşul prigoneşte sufletul meu şi viaţa mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric ca morţii cei din veac. Mâhnit e duhul în mine şi inima mea încremenită înlăuntrul meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Tins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu ca un pământ însetoşat. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ţi întoarce faţa Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se pogoară în mormânt. Fă să aud dimineaţa mila Ta, că la Tine mi-e nădej-

dea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrăjmaşii mei, că la Tine alerg, Doamne. Învaţă-mă să fac voia Ta, că Tu eşti Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povăţuiască la pământul dreptăţii. Pentru numele Tău, Doamne, dăruieşte-mi viaţă. Întru dreptatea Ta scoate din necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpeşte pe vrăjmaşii mei şi pierde pe toţi cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Slavă..., Şi acum..., Aliluia (de 3 ori). Şi îndată se cântă: **Dumnezeu este Domnul...** (de trei ori), pe glasul al 8-lea, şi, tot de trei ori, troparul acesta:

Porunca cea cu taină luând-o întru cunoştinţă cel fără de trup, în casa lui Iosif degrab a stat înainte, zicând celei ce nu ştia de nuntă: Cel ce a plecat, cu pogorârea, cerurile, încape fără schimbare tot întru tine; pe Care şi văzându-L în pântecele tău luând chip de rob, mă spăimântez a striga ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară.

Apoi: **Doamne, miluieşte** (de 3 ori). **Slavă..., Şi acum...**

Psalmul 50:

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta, şi după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Mai vârtos mă spală de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ţie unuia am greşit şi rău înain-

tea Ta am făcut, aşa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că iată, întru fărădelegi m-am zămislit, şi în păcate m-a născut maica mea. Că iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei şi mai vârtos decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi duh drept înnoieşte întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la faţa Ta şi Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale şi cu duh stăpânitor mă întăreşte. Învăţa-voi pe cei fără de lege căile Tale şi cei necredincioşi la Tine se vor întoarce. Izbăveşte-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide şi gura mea va vesti lauda Ta. Că de-ai fi voit jerfă, Ţi-aş fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă şi smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, şi să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptăţii, prinosul şi arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viţei.

Apoi
Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Facere a lui Iosif

Cântarea I, glasul al 4-lea:

Irmosul:

Deschide-voi gura mea şi se va umple de Duhul, şi cuvânt răspunde-voi împărătesei Maici, şi mă voi arăta «luminat prăznuind, şi voi cânta minunile ei, bucurându-mă».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluieşte-ne pe noi.

Pe tine, cartea lui Hristos cea însufleţită, pecetluită cu Duhul, văzându-te marele arhanghel, curată, a strigat către tine: Bucură-te, ceea ce eşti locaşul bucuriei prin care se strică blestemul strămoaşei.

Bucură-te, Fecioară, mireasă dumnezeiască, îndreptarea lui Adam şi omorârea iadului; bucură-te, palatul Împăratului tuturor, ceea ce eşti cu totul fără de prihană; bucură-te, scaunul cel de foc al Aceluia ce este atotţiitor.

Slavă...,

Bucură-te, floarea cea neveştejită, singura care ai crescut Mărul cel cu miros bun; bucură-te, ceea ce ai născut mirosul cel bun al Împăratului tuturor; bucură-te, mântuirea lumii, ceea ce nu ştii de nuntă.

Şi acum...,

Bucură-te, comoara curăţiei, prin care ne-am sculat din căderea noastră; bucură-te, stăpână, ceea ce eşti crin cu dulce miros, care umpli de bună mireasmă pe cei credincioşi, tămâia cea cu miros bun şi mirul cel de mare preţ.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Pe ai tăi cântareţi, Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti izvor viu şi îndestulat, care s-au împreunat ceată «duhovnicească, întăreşte-i întru dumnezeiască mărirea ta, «cununilor măririi învrednicindu-i».

Ceea ce ai răsărit spicul cel dumnezeiesc cu adevărat, ca o ţarină nearată, bucură-te; bucură-te, masa cea însufleţită, întru care a încăput Pâinea vieţii; bucură-te, stăpână, care eşti izvorul apei vieţii cel nedeşertat.

Bucură-te, ceea ce ai născut credincioşilor pe Cel fără de prihană; bucură-te, mieluşeaua, care ai născut pe Mieluşelul lui Dumnezeu, Cel ce a ridicat păcatele a toată lumea; bucură-te, curăţitoare caldă.

Slavă...,

Bucură-te, luceafărul dimineţii cel prealuminat, care singură ai purtat pe Soarele Hristos; bucură-te, ceea ce eşti locaşul luminii, care ai stricat întunericul şi ai izgonit de pretutindeni pe diavolii cei întunecaţi.

Şi acum...,

Bucură-te, ceea ce eşti singură uşă prin care a trecut singur Cuvântul, stăpână, care ai sfărâmat cu naşterea ta încuietorile şi uşile iadului; bucură-te, dumnezeiască intrare a celor ce se mântuiesc, ceea ce eşti cu totul lăudată.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Cel ce şade întru slavă, pe scaunul Dumnezeirii, pe nor uşor a venit Iisus, Dumnezeul cel Preaînalt, şi a «mântuit pe cei ce strigă: Slavă, Hristoase, puterii Tale».

În glasuri de cântări, cu credinţă strigăm către tine, ceea ce eşti cu totul lăudată: Bucură-te, munte gras şi închegat cu Duhul; bucură-te, sfeşnic şi năstrapă, ceea ce porţi mana, care îndulceşti simţurile tuturor credincioşilor.

Bucură-te, preacurată stăpână, care eşti curăţirea lumii; bucură-te, scară care ai înălţat cu harul pe toţi de pe pământ; bucură-te, pod care cu adevărat treci din moarte la viaţă pe toţi cei ce te laudă pe tine.

Bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti mai înaltă decât cerurile, care fără de osteneală ai purtat în pântecele tău temelia pământului; bucură-te, roşeală, care ai vopsit din sângele tău veşmântul cel dumnezeiesc al Împăratului puterilor.

Slavă...,

Bucură-te, stăpână, care ai născut cu adevărat pe Dătătorul de lege, Care curăţeşte în dar fărădelegile tuturor, adâncimea cea necuprinsă cu mintea, înălţimea cea nespusă, ceea ce nu ştii de nuntă, prin care noi toţi ne-am îndumnezeit.

Şi acum...,

Pe tine, ceea ce ai împletit lumii cununa cea neîmpletită de mână, te lăudăm strigând către tine: Bucură-te, Fecioară, păzitoarea tuturor, îngrădirea, întărirea şi scăparea cea sfinţită.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Spăimântatu-s-au toate de dumnezeiacă mărirea ta, că tu, Fecioară, care nu ştii de nuntă, ai avut în pântece pe «Dumnezeu, Cel ce este peste toate, şi ai născut Fiu pe Cel fără «de ani, Cel ce dăruieşte pace tuturor celor ce te laudă pe tine».

Bucură-te, prea nevinovată, care ai născut Calea vieţii şi ai mântuit lumea din potopul păcatului; bucură-te, mireasă

dumnezeiască, ceea ce eşti auzire şi grai înfricoşător; bucură-te, locaşul Stăpânului făpturii!

Bucură-te, Preacurată, ceea ce eşti tăria şi întărirea oamenilor, loc de sfinţire a slavei, omorâre a iadului, cămară de mire cu totul luminoasă; bucură-te, bucuria îngerilor; bucură-te, ajutătoarea celor ce se roagă ţie cu credinţă!

Bucură-te, stăpână, căruţa Cuvântului cea în chipul focului; raiule cel însufleţit, care ai în mijloc Pomul vieţii, pe Domnul, a Cărui dulceaţă înviază pe cei ce se împărtăşesc cu credinţă şi au fost supuşi stricăciunii.

Slavă...,

Întăriţi fiind cu puterea ta, cu credinţă grăim ţie: Bucură-te, cetatea Împăratului tuturor, de care s-au grăit luminat cele preamărite şi vrednice a se auzi, muntele cel netăiat; bucură-te, adâncul cel nemăsurat!

Şi acum...,

Ceea ce eşti sălaş desfătat al Cuvântului, bucură-te; bucură-te, Preacurată, vasul care ai scos mărgăritarul cel dumnezeiesc; bucură-te, împăcarea cea către Dumnezeu, cu totul minunată, a tuturor celor ce pururea te fericesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Înţelepţii lui Dumnezeu, care faceţi acest praznic dumnezeiesc şi cu totul cinstit al Maicii lui Dumnezeu, veniţi să plesnim cu «mâinile, slăvind pe Dumnezeu, Cel ce S-a născut dintr-însa».

Ceea ce eşti cămară neîntinată a Cuvântului şi pricină îndumnezeirii tuturor, bucură-te, Preacurată, chemarea proorocilor; bucură-te, podoaba apostolilor.

Dintru tine a căzut roua care a stins văpaia mulţimii idolilor; pentru aceea grăim ţie: Bucură-te, lână plină de rouă, pe care, Fecioară, Ghedeon mai înainte o a văzut.

Slavă...,

Iată, Fecioară: Bucură-te, grăim ţie; fii adăpostire şi linişte celor ce ne învăluim întru adâncul necazurilor şi al tuturor smintelilor potrivnicului!

Şi acum...,

Ceea ce eşti pricina bucuriei, umple de har gândul nostru, ca să grăim ţie: Bucură-te, rugul cel nears şi norul cel cu totul luminos, care neîncetat umbreşti pe cei credincioşi.

Catavasie: **Înţelepţii lui Dumnezeu...** (vezi irmosul la Cântarea a 6-a).

Condacele şi Icoasele

Condacul I:

Apărătoare Doamnă, pentru biruinţă mulţumiri, izbăvindu-ne din nevoi aducem ţie, Născătoare de Dumnezeu, noi robii tăi. Ci, ca ceea ce ai stăpânire nebiruită, izbăveşte-ne din toate nevoile, ca să strigăm ţie: Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Icosul I:

Îngerul cel mai întâi stătător din cer a fost trimis să-i zică Născătoarei de Dumnezeu: Bucură-te! şi, împreună cu glasul lui cel netrupesc, văzându-Te, Doamne, întrupat, s-a spăimântat şi i-a stat înainte grăindu-i unele ca acestea:

Bucură-te, prin care răsare bucuria;
Bucură-te, prin care piere blestemul;
Bucură-te, chemarea lui Adam celui căzut;
Bucură-te, ştergerea lacrimilor Evei;

Bucură-te, înălţime, întru care cu anevoie se suie gândurile omeneşti;
Bucură-te, adâncime, care nu te poţi lesne vedea nici cu ochii îngereşti;
Bucură-te, că eşti scaun Împăratului;
Bucură-te, că porţi pe Cel ce pe toate le poartă;
Bucură-te, steaua care arăţi Soarele;
Bucură-te, pântecele dumnezeieştii întrupări;
Bucură-te, prin care se înnoieşte făptura;
Bucură-te, prin care prunc Se face Făcătorul;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 2-lea:

Ştiindu-se pe sine sfânta întru curăţie, zis-a lui Gavriil cu îndrăznire: Preaslăvitul tău glas cu anevoie se arată a fi primit sufletului meu; că naştere cu zămislire fără sămânţă, cum îmi spui? Cântând: Aliluia!

Icosul al 2-lea:

Înţelegerea cea neînţeleasă căutând Fecioara să o înţeleagă, a grăit către cel ce slujea: Din pântece curat, cum este cu putinţă să se nască fiu, spune-mi? Către care el a zis cu frică, însă, grăind aşa:

Bucură-te, tăinuitoarea sfatului celui nespus;
Bucură-te, încredinţarea celor ce au trebuinţă de tăcere;
Bucură-te, începutul minunilor lui Hristos;
Bucură-te, capul poruncilor Lui;
Bucură-te, scara cerească pe care S-a pogorât Dumnezeu;
Bucură-te, podul care treci la cer pe cei de pe pământ;
Bucură-te, minunea mult slăvită de îngeri;
Bucură-te, ceea ce le eşti diavolilor rană de mult plâns;
Bucură-te, ceea ce ai născut Lumina cea neapusă;

Bucură-te, ceea ce n-ai învăţat pe nimeni în ce chip s-a petrecut;
Bucură-te, ceea ce întreci mintea înţelepţilor;
Bucură-te, ceea ce luminezi gândurile credincioşilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 3-lea:

Puterea Celui de sus a umbrit-o atunci, spre zămislire, pe ceea ce nu ştia de nuntă; şi pântecele ei cel cu bună roadă, ca pe o ţarină dulce l-a arătat tuturor celor ce vor fi să secere mântuire, când vor cânta aşa: Aliluia!

Icosul al 3-lea:

Având Fecioara în pântece pe Dumnezeu primit, a alergat la Elisabeta; iar pruncul acesteia, îndată cunoscându-i închinarea, s-a bucurat şi, cu săltări în pântece, ca şi cum ar fi cântat, a grăit către Născătoarea de Dumnezeu:

Bucură-te, viţa mlădiţei celei neveştejite;
Bucură-te, câştigarea rodului celui fără de moarte;
Bucură-te, ceea ce ai lucrat pe Lucrătorul iubirii de oameni;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Săditorul vieţii noastre;
Bucură-te, brazdă care ai crescut înmulţirea milelor;
Bucură-te, masă care porţi îndestularea milostivirilor;
Bucură-te, ceea ce înfloreşti ca raiul desfătării;
Bucură-te, ceea ce găteşti adăpostire sufletelor;
Bucură-te, tămâia rugăciunii cea bine primită;
Bucură-te, curăţia a toată lumea;
Bucură-te, bunăvoirea lui Dumnezeu către noi, cei muritori;
Bucură-te, îndrăznirea celor muritori către Dumnezeu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 4-lea:

Vifor de gânduri necredincioase având întru sine înţeleptul Iosif, s-a tulburat uitându-se la tine, cea neamestecată cu nunta, gândind că eşti furată de nuntă, tu, ceea ce eşti fără prihană; iar când a cunoscut că zămislirea ta este de la Duhul Sfânt, a zis: Aliluia!

Icosul al 4-lea:

Auzit-au păstorii pe îngeri lăudând venirea cu trupul a lui Hristos şi, alergând spre Acesta ca spre un păstor, văzutu-L-au ca pe un miel fără prihană hrănindu-Se în pântecele Mariei, pe care lăudând-o, au zis:

Bucură-te, Maica Mielului şi a Păstorului;
Bucură-te, staulul oilor celor cuvântătoare;
Bucură-te, chinuirea vrăjmaşilor celor nevăzuţi;
Bucură-te, deschizătoarea uşilor raiului;
Bucură-te, că cele cereşti împreună se bucură cu cele pământeşti;
Bucură-te, că cele pământeşti împreună dănţuiesc cu cele cereşti;
Bucură-te, gura apostolilor cea netăcută;
Bucură-te, îndrăznirea cea nebiruită a purtătorilor de chinuri;
Bucură-te, temeiul cel tare al credinţei;
Bucură-te, cunoştinţa cea luminoasă a darului;
Bucură-te, prin care s-a golit iadul;
Bucură-te, prin care ne-am îmbrăcat cu slavă;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 5-lea:

Steaua cea cu dumnezeiască mergere văzând-o înţelepţii, mers-au pe urma luminii ei; şi, ţinând-o ca pe o făclie, cu ea căutau pe puternicul Împărat; şi, ajungând la Cel neajuns, s-au bucurat, cântându-I: Aliluia!

Icosul al 5-lea:

Văzut-au pruncii haldeilor în braţele Fecioarei pe Cel ce a zidit pe om cu mâna; şi, cunoscându-L a le fi Stăpân, deşi luase chip de rob, s-au nevoit cu daruri a-L sluji şi a-i cânta celei binecuvântate:

Bucură-te, Maica stelei celei neapuse;
Bucură-te, raza zilei celei de taină;
Bucură-te, ceea ce ai stins cuptorul înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce luminezi pe tăinuitorii Treimii;
Bucură-te, ceea ce ai aruncat din dregătorie pe chinuitorul cel fără de omenie;
Bucură-te, ceea ce ai arătat pe Domnul Hristos, iubitorul de oameni;
Bucură-te, ceea ce ne-ai mântuit din slujba păgânească;
Bucură-te, ceea ce ne curăţeşti de lucrurile cele întinate;
Bucură-te, ceea ce ai stins închinarea la foc;
Bucură-te, ceea ce ne-ai potolit văpaia chinurilor;
Bucură-te, îndreptătoarea înţelepciunii celor credincioşi;
Bucură-te, veselia tuturor neamurilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 6-lea:

Mărturisitori, purtători de Dumnezeu, fiind filozofii, s-au întors în Babilon, împlinindu-Ţi proorocia; şi tuturor mărturisindu-Te pe Tine, Hristoase, lăsatu-l-au pe Irod ca pe un mincinos, că nu ştia să cânte: Aliluia!

Icosul al 6-lea:

Strălucind în Egipt Tu, Lumina adevărului, gonit-ai întunericul minciunii. Că idolii lui, nerăbdând tăria Ta, Mântuitorule, au căzut; iar cei ce de ei au scăpat îi cântau Născătoarei de Dumnezeu:

Bucură-te, îndreptarea oamenilor;

Bucură-te, căderea demonilor;
Bucură-te, ceea ce ai zdrobit stăpânia înşelăciunii;
Bucură-te, ceea ce ai vădit înşelăciunea idolească;
Bucură-te, mare care ai înecat pe netrupescul faraon;
Bucură-te, piatră care ai adăpat pe cei însetaţi de viaţă;
Bucură-te, stâlp de foc care călăuzeşti pe cei ce sunt întru întuneric;
Bucură-te, acoperământul lumii cel mai lat decât norul;
Bucură-te, hrană şi năstrapă cu mană;
Bucură-te, slujitoarea desfătării celei sfinte;
Bucură-te, pământul făgăduinţei;
Bucură-te, izvorâtoare de miere şi lapte;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 7-lea:

Vrând Simeon să se mute din veacul acesta înşelător, Te-ai dat lui ca un prunc; dar Te-ai făcut lui cunoscut şi ca Dumnezeu desăvârşit. Pentru aceea, s-a mirat de înţelepciunea Ta cea nespusă, cântând: Aliluia!

Icosul al 7-lea:

Arătat-a făptură nouă arătându-Se Făcătorul nouă, celor ce suntem făcuţi de Dânsul, răsărind din pântecele cel fără sământă şi păzindu-l întreg, precum a fost; ca noi, văzând minunea, să o lăudăm grăind:

Bucură-te, floarea nestricăciunii;
Bucură-te, cununa înfrânării;
Bucură-te, ceea ce ai strălucit chipul învierii;
Bucură-te, ceea ce ai arătat viaţa îngerească;
Bucură-te, pomul cel cu luminoasă roadă, din care se hrănesc credincioşii;
Bucură-te, copacul cel înfrunzit cu bună umbră, sub care mulţi se adumbresc;

Bucură-te, ceea ce ai purtat în pântece pe Îndreptătorul celor rătăciţi;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Mântuitorul celor robiţi;
Bucură-te, îmblânzirea Judecătorului celui drept;
Bucură-te, iertarea multor greşiţi;
Bucură-te, haina celor goi de îndrăzneală;
Bucură-te, dragostea care biruieşte toată dorirea;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 8-lea:

Văzând naştere minunată, să ne înstrăinăm de lume, mutându-ne mintea la cer; că pentru aceasta Preaînaltul Dumnezeu pe pământ S-a arătat om plecat, vrând să tragă la înălţime pe cei ce-I cântă: Aliluia!

Icosul al 8-lea:

Cu totul a fost între cei de jos, iar de cei de sus nicicum nu S-a depărtat Cuvântul cel necuprins; că dumnezeiască pogorâre a fost, iar nu mutare din loc, şi naştere din Fecioară primitoare de Dumnezeu, care aude acestea:

Bucură-te, încăperea lui Dumnezeu celui neîncăput;
Bucură-te, uşa tainei celei de cinste;
Bucură-te, auzirea cea cu nepricepere pentru cei necredincioşi;
Bucură-te, lauda cea fără de îndoială a celor credincioşi;
Bucură-te, purtătoarea cea preasfântă a Celui ce este pe heruvimi;
Bucură-te, sălaşul cel preamărit al Celui ce este pe serafimi;
Bucură-te, ceea ce ai adunat lucruri potrivnice întru una;
Bucură-te, ceea ce ai unit fecioria şi naşterea;
Bucură-te, prin care s-a dezlegat călcarea poruncii;
Bucură-te, prin care s-a deschis raiul;

Bucură-te, cheia împărăţiei lui Hristos;
Bucură-te, nădejdea bunătăţilor celor veşnice;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 9-lea:

Toată firea îngerească s-a minunat de lucrul cel mare al întrupării Tale; că pe cel neapropiat, ca Dumnezeu, L-au văzut om apropiat tuturor, vieţuind împreună cu noi şi auzind de la toţi aşa: Aliluia!

Icosul al 9-lea:

Pe ritorii cei mult-vorbitori îi vedem, Născătoare de Dumnezeu, că-ţi stau înainte ca nişte peşti fără de glas; că nu se pricep să spună în ce chip şi fecioară ai rămas şi ai putut naşte. Iar noi, de o taină ca aceasta minunându-ne, cu credinţă cântăm:

Bucură-te, sălaşul înţelepciunii lui Dumnezeu;
Bucură-te, comoara rânduielii Lui;
Bucură-te, ceea ce pe filozofi îi arăţi neînţelepţi;
Bucură-te, ceea ce ai vădit pe cei meşteri la cuvânt a fi necuvântători;
Bucură-te, că au înnebunit întrebătorii cei cumpliţi;
Bucură-te, că s-au veştejit făcătorii de basme;
Bucură-te, ceea ce ai risipit vorbele cele încâlcite ale atenienilor;
Bucură-te, ceea ce ai umplut mrejele pescarilor;
Bucură-te, ceea ce ne-ai ridicat din adâncul necunoştinţei;
Bucură-te, ceea ce pe mulţi i-ai luminat la minte;
Bucură-te, corabia celor ce vor să se mântuiască;
Bucură-te, limanul celor ce umblă cu corăbiile acestei vieţi;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 10-lea:

Vrând Împodobitorul tuturor să mântuiască lumea, la ea a venit precum i se făgăduise şi, Păstor fiind, ca un Dumnezeu, pentru noi S-a arătat om ca noi. Căci, cu asemănarea chemând pe cel asemenea, ca un Dumnezeu aude: Aliluia!

Icosul al 10-lea:

Zid eşti fecioarelor, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, şi tuturor celor ce aleargă la tine: că Făcătorul cerului şi al pământului te-a gătit pe tine, curată, sălăşluindu-Se în pântecele tău şi învăţându-i pe toţi să cânte ţie:

Bucură-te, turnul fecioriei;
Bucură-te, uşa mântuirii;
Bucură-te, începătoarea prefacerii celei pline de-nţeles;
Bucură-te, dătătoarea darului celui dumnezeiesc;
Bucură-te, că tu ai înnoit pe cei zămisliţi întru ruşine;
Bucură-te, că tu ai învăţat pe cei lipsiţi de minte;
Bucură-te, ceea ce ai stricat pe stricătorul gândurilor;
Bucură-te, ceea ce ai născut pe Semănătorul curăţiei;
Bucură-te, cămara nunţii celei fără de sămânţă;
Bucură-te, ceea ce ai împreunat Domnului pe cei credincioşi;
Bucură-te, ceea ce între fecioare ai fost unică hrănitoare de prunc;
Bucură-te, cămara cea împodobită a sufletelor sfinţilor;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 11-lea:

Împărate Sfinte, de Ţi-am aduce cântări şi psalmi la număr întocmai ca nisipul, nimic nu plinim cum se cuvine, că se biruieşte toată cântarea care va să tindă spre mulţimea milelor Tale celor multe, pe care le-ai dat celor ce-Ţi cântă: Aliluia!

Icosul al 11-lea:

Făclie primitoare de lumină, arătată celor ce sunt întru întuneric, o vedem pe Preasfânta Fecioară; că, aprinzând în sine focul cel netrupesc, pe toţi îi îndreptează spre cunoştinţa cea dumnezeiască, ce luminează mintea cu raza ei şi se cinsteşte cu chemarea aceasta:

Bucură-te, raza Soarelui celui înţelegător;
Bucură-te, raza Luminii celei neapuse;
Bucură-te, fulgerul care luminezi sufletele;
Bucură-te, ceea ce pe vrăjmaşi îi îngrozeşti ca un tunet;
Bucură-te, că din tine a răsărit strălucirea cea cu multă lumină;
Bucură-te, că ai izvorât râul cel ce curge cu ape multe;
Bucură-te, ceea ce ne-ai arătat chipul colimvitrei;
Bucură-te, ceea ce curăţeşti întinăciunea păcatului;
Bucură-te, baie care speli conştiinţa;
Bucură-te, pahar care dai gust bucuriei;
Bucură-te, mireasma mirosului celui bun al lui Hristos;
Bucură-te, viaţa veseliei celei de taină;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 12-lea:

Vrând să dea har datoriilor celor de demult, Dezlegătorul tuturor datoriilor omeneşti venit-a singur la cei ce se îndepărtaseră de harul Lui şi, rupând zapisul, aude de la toţi aşa: Aliluia!

Icosul al 12-lea:

Cântând naşterea ta, te lăudăm toţi ca pe o biserică însufleţită, Născătoare de Dumnezeu, că, locuind în pântecele tău Domnul, Care ţine toate cu mâna, a sfinţit, a slăvit şi a învăţat pe toţi să-ţi cânte:

Bucură-te, locaşul lui Dumnezeu-Cuvântul;

Bucură-te, sfântă care eşti mai mare decât sfinţii;
Bucură-te, chivot poleit cu Duhul;
Bucură-te, comoara vieţii cea nedeşertată;
Bucură-te, coroana cea scumpă a împăraţilor celor credincioşi;
Bucură-te, lauda cea de cinste a preoţilor celor cuvioşi;
Bucură-te, stâlpul Bisericii cel neclintit;
Bucură-te, zidul împărăţiei cel nebiruit;
Bucură-te, prin care se ridică biruinţele;
Bucură-te, prin care se surpă vrăjmaşii;
Bucură-te, tămăduirea trupului meu;
Bucură-te, mântuirea sufletului meu;
Bucură-te, Mireasă, pururea Fecioară!

Condacul al 13-lea:

O, Maică prealăudată, care ai născut pe Cuvântul, Cel ce este mai sfânt decât toţi sfinţii, primind acest dar de acum, mântuieşte de toată ispita şi scoate din chinul ce va să fie pe toţi cei ce-ţi cântă: Aliluia!

Acest Condac se zice de trei ori.

Şi iarăşi Icosul I: Îngerul cel mai întâi stătător... şi Condacul I: Apărătoare Doamnă...

Apoi

Rugăciunea către Preasfânta Născătoare de Dumnezeu

O, Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, Fecioară stăpână, ceea ce eşti mai înaltă şi mai presus decât îngerii şi arhanghelii şi mai cinstită decât toată făptura; mirarea cea mare a îngerilor, propovăduirea proorocilor, podoaba cea aleasă a arhanghelilor,

întărirea cea tare a mucenicilor, lauda cea preamărită a apostolilor, povăţuitoarea cea tare a călugărilor, înfrânarea cea tare a postitorilor, curăţia şi mărirea fecioarelor, veselia cea lină a maicilor, înţelepciunea şi învăţătura pruncilor, cârmuitoarea săracilor şi a văduvelor; îmbrăcăminte celor goi, sănătate celor bolnavi, izbăvire celor robiţi; linişte celor de pe mare, liman bun celor înviforaţi, povăţuitoare neostenită celor rătăciţi, mergere uşoară celor călători, odihnă bună celor osteniţi, acoperământ şi scăpare celor asupriţi; nădejde celor fără de nădejde, ajutătoare celor lipsiţi; celor săraci bogăţie neîmpuţinată, celor întristaţi de-a pururea mângâiere, celor pe care nu-i iubeşte nimeni iubire cu smerenie; celor păcătoşi mântuire către Dumnezeu; tuturor creştinilor ocrotire tare, ajutătoare nebiruită şi folositoare. Prin tine Cel nevăzut S-a făcut văzut, pentru care aducem rugăciune ţie, noi robii tăi, Doamna noastră. O, preamilostivă împărăteasă a Luminii celei înţelegătoare şi preamărită, care ai născut pe Împăratul nostru, Hristos Dumnezeu, Cel ce dă viaţă tuturor, ceea ce eşti mărită de cele cereşti, minte îngerească, stea cu totul luminoasă şi mai sfântă decât toţi sfinţii; împărăteasa împăraţilor, stăpâna tuturor făpturilor, Fecioară încuviinţată de Dumnezeu, mireasă nestricată, palat al Preasfântului Duh, scaun de foc al nevăzutului Împărat, chivot ceresc, purtător al Cuvântului lui Dumnezeu, căruţa cea în

chipul focului; odihna Dumnezeului celui viu, zămislirea negrăită a trupului lui Hristos, cuibul Vulturului ceresc, turtureaua cea cu bună glăsuire, porumbiţa cea preabună, lină şi fără de răutate; Maică iubitoare de fii, adâncul milelor, picătura care risipeşti mânia lui Dumnezeu, adâncimea cea nemăsurată, taina cea negrăită, minunea cea neştiută, minune nespusă; Biserică nefăcută de mână omenească a Însuşi Împăratului tuturor veacurilor; tămâia cea cu bun miros, veşmânt cinstit, porfiră de Dumnezeu ţesută, rai sufletesc, odrasla pomului celui de viaţă purtător, floarea cea preafrumoasă, care ai înflorit nouă veselia cerească, strugurele mântuirii noastre, paharul Împăratului ceresc, întru care s-a dres de la Duhul Sfânt vinul harului Celui neîmpuţinat; solitoarea legii, începătura credinţei celei adevărate a lui Hristos, turnul cel neclintit, pieirea ereticilor, sabia mâniei lui Dumnezeu împotriva tuturor celor nelegiuiţi; îngrozire diavolilor, biruinţă în războaie, păzitoare adevărată tuturor creştinilor şi lumii încredinţată mântuire. O, întru tot milostivă Doamnă Fecioară, stăpână Născătoare de Dumnezeu, auzi-ne pe noi cei ce ne rugăm ţie şi arată mila ta poporului dreptcredincios; roagă pe Fiul tău să ne izbăvească de tot răul. Şi păzeşte locaşul acesta şi toate oraşele şi satele şi părţile creştineşti şi tot poporul cel binecredincios, care scapă şi cheamă numele tău cel sfânt, de toate năpăstuirile, de

boală, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră şi de războiul cel dintre noi, de toate durerile şi de toată îmbulzeala. Ca să nu fie împuţinaţi robii tăi nici cu răni, nici cu îngrozire, nici cu moarte, nici cu dreapta mânie a lui Dumnezeu; ci îi păzeşte şi îi mântuieşte cu mila ta, Doamnă, ceea ce te rogi pentru noi şi pentru buna întocmire a văzduhului, spre vremi aducătoare de roadele cele de folos, pe care nouă le dăruieşti. Uşurează, ridică şi miluieşte, stăpână preamilostivă, Născătoare de Dumnezeu prealăudată, de toate nevoile, pe cei ce sunt în primejdii. Adu-ţi aminte de robii tăi şi nu trece cu vederea lacrimile şi suspinarea lor; ci ne înnoieşte pe noi cu bunătatea ta, ca să ne mângâiem cu mulţumire, aflându-te pe tine ajutătoare. Milostiveşte-te, Doamnă preacurată, spre ajutorul poporului celui binecredincios. Nădejdea noastră, adună pe cele risipite: pe cei rătăciţi pe cale povăţuieşte-i, pe cei căzuţi de la dreapta credinţă iarăşi la credinţă întoarce-i, pe cei bătrâni sprijineşte-i, pe cei tineri îi învaţă, pe prunci hrăneşte-i şi preamăreşte pe cei ce te preamăresc; dar mai ales păzeşte sfântă Biserica Fiului tău şi o fereşte întru lungime de zile. O, milostivă şi preaîndurată împărăteasă a cerului şi a pământului, Născătoare de Dumnezeu, pururea Fecioară, miluieşte cu mijlocirea ta poporul dreptcredincios şi toată dreptcredincioasa creştinătate. Păzeşte-o sub acoperământul

milei tale, apăr-o pe ea cu cinstitul tău acoperământ şi roagă pe Hristos, Dumnezeul nostru, pe Care mai presus de fire L-ai întrupat, să ne încingă pe noi cu putere de sus, ca să ne putem apăra împotriva vrăjmaşilor noştri văzuţi şi nevăzuţi ce se oştesc asupra noastră. Miluieşte şi mântuieşte cu rugăciunile tale, Maică, pe Prea Fericitul Părintele nostru (N), Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, [pe (Înalt) prea Sfinţitul (Arhi-) Episcopul (şi Mitropolitul) nostru (N)] şi pe toţi ortodocşii arhierei, părinţi arhimandriţi, preoţi şi diaconi şi pe tot clerul bisericesc şi pe tot poporul dreptcredincios care se închină icoanei tale. Caută spre noi toţi cu folosinţa ta cea preamilostivă, ridică-ne pe noi din adâncul păcatelor şi ne luminează ochii inimii spre căutarea mântuirii. Milostivă fii nouă aici, iar la înfricoşătoarea judecată, pe Fiul tău pentru noi roagă-L. Pe cei ce s-au mutat întru dreapta credinţă din această viaţă în cea veşnică, împreună cu îngerii, cu arhanghelii şi cu toţi sfinţii, împărtăşeşte-i ca să stea de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeu; şi cu rugăciunea ta învredniceşte pe toţi ortodocşii creştini să vieţuiască cu Hristos, şi cu bucurie în locaşurile îngereşti să se desfăteze. Că tu eşti, Doamnă, mărirea celor cereşti şi ajutătoarea pământenilor; şi tu eşti nădejdea şi folositoarea tuturor celor ce aleargă la tine şi cer ajutorul tău cel sfânt; tu eşti rugătoarea cea fierbinte către Fiul tău şi Dumnezeul nostru, că rugă-

ciunile Maicii mult pot spre îmblânzirea Stăpânului. Şi, cu a ta mijlocire, îndrăznim să ne apropiem de sfântul altar, de harul preasfintelor şi de viaţă făcătoarelor Taine, deşi suntem nevrednici. Pentru aceea, şi pe icoană văzând chipul tău cel întru tot cinstit şi pe Cel atotţiitor cu mâna ţinând, ne bucurăm noi păcătoşii şi, cu umilinţă căzând, pe acesta cu dragoste şi cu frică îl sărutăm, aşteptând, Doamnă, prin sfintele şi de Dumnezeu primitele tale rugăciuni, să ajungem la cele cereşti ale vieţii celei fără de sfârşit, şi să stăm fără de ruşine în ziua judecăţii de-a dreapta Fiului tău şi Dumnezeului nostru, slăvindu-L pe El împreună cu Cel fără de început al Lui Părinte şi cu Preasfântul şi bunul şi de viaţă făcătorul Lui Duh, acum şi pururea şi în vecii vecilor. Amin.

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

N-au slujit făpturii înţelepţii lui Dumnezeu, fără numai Făcătorului; ci, groaza focului bărbăteşte călcând-o, «s-au bucurat cântând: Prealăudate Dumnezeul părinţilor «noştri şi Doamne, bine eşti cuvântat».

Pe tine te lăudăm, grăind: Bucură-te, căruţa Soarelui celui înţelegător şi viţa cea adevărată, care ai crescut Strugurele cel copt, din care curge vinul cel ce veseleşte sufletele celor ce te slăvesc pe tine cu credinţă.

Ceea ce ai născut pe Vindecătorul tuturor oamenilor, bucură-te, mireasă dumnezeiască, toiagul cel de taină, care ai înflorit floarea cea neveştejită; bucură-te, stăpână, prin care ne umplem de bucurie şi moştenim viaţa.

Nu poate, stăpână, limba cea cu podoabă vorbitoare să te laude pe tine; că te-ai înălţat mai presus de serafimi, născând pe Împăratul Hristos, pe Care roagă-L să ne izbăvească din toată nevoia pe noi, cei ce ne închinăm ţie cu credinţă.

Slavă...,

Marginile lumii te laudă pe tine şi te fericesc şi cu dragoste cântă ţie: Bucură-te, cartea în care s-a scris Cuvântul cu puterea Tatălui, ceea ce eşti curată; pe Care roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să scrie în cartea vieţii pe robii tăi.

Şi acum...,

Plecăm genunchii inimii noastre noi, robii tăi, şi ne rugăm ţie: Pleacă urechea ta, ceea ce eşti curată, şi ne miluieşte pe noi, cei ce suntem cufundaţi pururea în necazuri, şi apără-ne de toată robia vrăjmaşului, Născătoare de Dumnezeu.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe tinerii cei binecredincioşi...

În pântece ai primit pe Cuvântul şi ai purtat pe Cel ce poartă toate şi ai hrănit cu lapte, ceea ce eşti curată, pe Cel ce hrăneşte pe toată lumea cu bunăvoire, Căruia cântăm, curată: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Moise a cunoscut în rug taina cea mare a naşterii tale, Preasfântă, curată Fecioară; iar tinerii mai înainte au închipuit aceasta, mai luminat, în mijlocul focului stând şi fiind nearşi; pentru aceea te lăudăm pe tine întru toţi vecii.

Noi, cei care mai înainte, pentru înşelăciune, eram dezbrăcaţi, acum ne-am îmbrăcat în haina nestricăciunii

prin naşterea ta; iar cei ce şedeam în întunericul păcatelor am văzut lumină, Fecioară, ceea ce eşti locaş luminii; pentru aceea te lăudăm întru toţi vecii.

Binecuvântăm pe Tatăl şi pe Fiul şi pe Sfântul Duh, Domnul.

Cei morţi prin tine înviază, că ai născut Viaţa cea într-un Ipostas. Cei ce mai înainte erau muţi acum grăiesc bine; cei întinaţi se curăţesc, bolile se izgonesc şi mulţimea duhurilor celor din văzduh se biruieşte, Fecioară, ceea ce eşti mântuirea oamenilor.

Şi acum...,

Ceea ce ai născut mântuirea lumii, prin care ne-am ridicat de pe pământ la înălţime, bucură-te, cea cu totul binecuvântată, care eşti acoperământ şi putere, zid şi tărie celor ce cântă, curată: Pe Domnul lucrurile lăudaţi–L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii.

Irmosul:

Stih: Să lăudăm, să binecuvântăm şi să ne închinăm Domnului, cântându-I şi preaînălţându-L pe Dânsul întru toţi vecii.

Pe tinerii cei binecredincioşi, în cuptor, naşterea Născătoarei de Dumnezeu i-a mântuit; atunci fiind închipuită, iar acum lucrată, pe toată lumea ridic-o să-Ţi cânte Ţie: Pe Domnul lucrurile lăudaţi-L şi-L preaînălţaţi întru toţi vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Tot neamul pământesc să salte, cu duhul fiind luminat, şi să prăznuiască firea minţilor celor fără de trup, cin«stind sfânta prăznuire a Maicii lui Dumnezeu, şi să cânte: «Bucură-te, preafericită Născătoare de Dumnezeu, curată, «pururea Fecioară».

Izbăveşte-ne pe noi, Fecioară, de ispitele păcatelor şi de orice pedeapsă, care vine asupra oamenilor, pentru mulţimea greşelilor lor, ca să cântăm ţie noi, credincioşii: Bucură-te, prin care noi ne facem părtaşi bucuriei celei de-a pururea.

Te-ai arătat luminarea şi întărirea noastră, pentru aceasta cântăm: Bucură-te, steaua cea neapusă, care ai adus în lume pe Soarele cel mare; bucură-te, curată, ceea ce ai deschis raiul cel încuiat; bucură-te, stâlpul cel de foc, care povăţuieşti firea omenească la viaţa cea de sus.

Să stăm cu cuvioasă temere în casa Dumnezeului nostru şi să cântăm: Bucură-te, stăpâna lumii; bucură-te, Marie, Doamna noastră a tuturor; bucură-te, ceea ce singura între femei eşti fără de prihană şi bună; bucură-te, vasul care ai primit mirul cel neîmpuţinat, ce s-a vărsat asupra ta.

Slavă...,

Porumbiţă, care ai născut pe Cel milostiv, bucură-te, pururea Fecioară. Bucură-te, lauda tuturor cuvioşilor; bucură-te, cununa mucenicilor; bucură-te, frumuseţea cea dumnezeiască a tuturor drepţilor şi mântuirea noastră, a credincioşilor.

Şi acum...,

Fie-ţi milă, Doamne, de moştenirea Ta, şi treci cu vederea acum păcatele noastre, având rugătoare spre aceasta către Tine pe ceea ce Te-a născut pe pământ mai presus de fire pe Tine, Hristoase, Care ai binevoit a lua fire omenească, pentru mare mila Ta.

LUMINÂNDA

Podobie: **Femei, auziţi...**

Săltaţi, dănţuind, cu veselie cântaţi. Gavriil, bucurie Fecioarei aducând, i-a stat înainte în cetatea Nazaretului

zicând: Acum sunt bunele vestiri de bucurie; bucură-te, curată şi fără prihană, folositoarea lumii; bucură-te, scaun ceresc.

Slavă..., Şi acum...,

Taina cea din veci se cunoaşte astăzi, că Dumnezeu-Cuvântul Se face Fiul Fecioarei Maria pentru milostivire şi Gavriil vesteşte bucuria vestirii celei bune, cu care dimpreună să cântăm toţi: Bucură-te, Maica Domnului.

LA LAUDE

Se cântă stihirile acestea, glasul al 4-lea:

Podobie: Ca pe un viteaz...

Taina cea ascunsă şi neştiută de îngeri arhanghelului Gavriil i se încredinţează şi către tine acum vine, ceea ce eşti bună şi porumbiţă curată şi chemarea neamului nostru, şi strigă către tine, Preasfântă: Bucură-te şi te găteşte, prin cuvântul acesta, să primeşti pe Dumnezeu-Cuvântul în pântecele tău (de două ori).

Cămară purtătoare de lumină s-a gătit Ţie, Stăpâne, pântecele cel curat al dumnezeieştii fiice; pogoară-Te şi vino la dânsa şi miluieşte făptura Ta, împotriva căreia a dus război pizmaşul, care a fost ţinută în robie de cel viclean şi a pierdut frumuseţea cea dintâi şi aşteaptă pogorârea Ta cea mântuitoare.

Gavriil, arhanghelul, de faţă vine către tine şi zice ţie, ceea ce eşti cu totul nevinovată: Bucură-te, dezlegarea blestemului şi scularea celor căzuţi; bucură-te, ceea ce singură ai fost aleasă lui Dumnezeu; bucură-te, norul cel însufleţit al Soarelui şi primeşte în pântece pe Cel neîncăput, Care Se va sălăşlui în pântecele tău.

Slavă..., Şi acum..., glasul al 4-lea:

A auzit Născătoarea de Dumnezeu limba pe care nu o ştia, că grăia către dânsa arhanghelul graiurile vestirii celei bune. Deci, primind vestirea cu credinţă, Te-a zămislit pe Tine, Dumnezeule cel mai înainte de veci. Pentru aceea şi noi, bucurându-ne, grăim Ţie: Dumnezeule, Cel ce Te-ai întrupat dintr-însa fără de schimbare, dăruieşte lumii pace şi sufletelor noastre mare milă.

Apoi: Cuvine-se cu adevărat..., Sfinte Dumnezeule..., Tatăl nostru..., Că a Ta este împărăţia..., troparul: Porunca cea cu taină..., Doamne, miluieşte (de 40 de ori), Ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii..., Slavă..., Şi acum... şi otpustul zilei.

